

[Nyboe Andersen.]

har vi ikke fået andet end det løfte, at det skal man begynde at se på senere på året 1973. Her havde virkelig været noget at hente, hvis man kunne have fået fastlagt en afvikling.

Vel, jeg må fastholde, at der i det faktiske forløb er meget væsentlige mangler og fejl, ud fra det synspunkt, at vi må ønske et effektivt samarbejde mellem regering og folketing forud for store beslutninger i EF. Det fører mig til det sidste spørgsmål: hvordan kan vi finde frem til en ordning, der sikrer, at vi i fremtiden får et sådant bedre samarbejde? Det drøftes, som det er blevet sagt, i et underudvalg, og vi må naturligvis afvente resultatet og videreførelsen af disse drøftelser i selve markedsudvalget. Markedsudvalget skal i øvrigt i slutningen af februar på besøg i Bruxelles netop for ved selvsyn at sætte sig ind i, hvordan hele forretningsgangen er, og hvordan vi mest effektivt kan få disse ting til at fungere.

For mig står det sådan, at der fra regeringens side i alle vigtige sager må forelægges et oplæg for markedsudvalget, en redegørelse for sagen ledsaget af regeringens standpunkt. Jeg tror ikke, at det spørgsmål om fortrolighed, der i sin tid rejste problemer, behøver at blive noget som helst problem. Jeg tror, vi alle er indstillet på i den henseende at ville finde en ordning.

Det, som naturligvis er et problem — og jeg vil gerne understrege, at det føler vi, ligesom sikkert regeringen gør det — er, at det ikke kan være markedsudvalgets eller folketingets opgave, om jeg så må sige, at gå ind i forhandlingerne i den forstand, at vi i alle måder skal følge med i alle detaljer deraf. Det, som her må være det afgørende, er, at vi får en redegørelse for regeringens oplæg, og at der så må være forståelse for, at hvis der under forhandlingerne opstår sådanne nye situationer, at det kan siges, at forhandlingerne herefter foregår på et virkelig væsentligt ændret grundlag, er det nødvendigt for det kontrollerende organ, folketinget, gennem sit markedsudvalg at have mulighed for at tage stilling til det. Hvis det ikke sker, er mulighederne for regeringen for at sikre sig parlamentarisk dækning nemlig ikke til stede.

Det tror jeg som sagt vi må finde ud af, og jeg forstår, at statsministeren i hvert fald

er villig til at drøfte nærmere, hvordan vi finder en sådan løsning.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi ikke fra statsministeren fik nogen som helst beklagelse af det, der er sket i retning af manglende orientering, og ganske specielt af det brud på regeringens oplæg over for os, som skete hin nat mellem den 23. og 24. januar.

Jeg har det indtryk efter statsministerens svar, at statsministeren ikke rigtig har forstået, at det virkelig er et meget alvorligt spørgsmål, hvordan vi kan føle os sikre på, at der ikke igen opstår situationer, hvor regeringen i kraft af sin legitimation over for EF binder Danmark til beslutninger, som der ikke har været rygdækning for.

Statsministeren sagde i sit svar, at regeringen den 25. januar foranledigede en orientering og en drøftelse i markedsudvalget, inden regeringen meddelte Ministerrådets formand sin accept. Statsministeren betonedede, at telegrammet først blev afsendt efter drøftelsen i markedsudvalget. Må jeg spørge statsministeren: det kan vel ikke være statsministerens mening, at den drøftelse, der fandt sted i markedsudvalget torsdag den 25. januar om eftermiddagen, på nogen måde skulle have sikret regeringens politisk tilslutning til at sende dette telegram? Sandheden er jo, at fire partier i dette ting gik voldsomt imod den måde, disse forhandlinger var blevet ført på. Hvad tjener det så til at sige, at man sandelig da tog det hensyn at vente med at sende telegrammet, til man havde orienteret markedsudvalget?

Det afgørende spørgsmål er dog dette: har regeringen dækning for, at man indtog dette standpunkt? Mødet i markedsudvalget den 25. kan ikke have givet regeringen det indtryk, at der var en sådan dækning til stede. Det er vist også offentligheden tilstrækkeligt bekendt, at således forholdt det sig. Det vil sige, at den beslutning har regeringen truffet i regeringens eget markedsudvalg, hvor jeg forstod at statsministeren ikke var til stede og — hvis jeg er rigtigt orienteret — udenrigsøkonomiministeren var syg, og har fået den godkendt i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Men mig bekendt repræsenterer dette ikke en tilstrækkelig parlamentarisk dækning for regeringen.

Hvis det er symptomatisk for, hvad statsministeren forstår ved at sikre sig politisk